

יום ד', י"ב בתשרי תשס"ג (18 בספטמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ימים אלה – **הימים הנוראים**, שעיקרם בין כסה לעשור, בין ראש השנה ליום הכיפורים – ימים של התבוננות וחשבון-נפש הם. מוקד התבוננות היא פנימית. עכשיו, שיצאנו מיום הכיפורים בטוחים שה' יתברך סולח לנו ומוחל על עוונותינו, אנו מתחילים לבנות. והבנייה היא בחוץ, כי המוקד מתחלף – אומר המשורר: **"ילכו מחיל אל חיל"** [תהלים פ"ד 8], וכדי שתהא תחילת מעשה ידינו בשנה זו במלאכת מצוה, מתחילים מיד בצאת יום חתימת גזר הדין בבניית הסוכה.

מימד נוסף יש לימי חג הסוכות, הנותן ביטוי ל'הסתכלות החוצה' הזאת... בוא וראה מה בין ישראל לאומות העולם. אומות העולם כשהם שמחים - לבם על עצמם בלבד, אבל ישראל אינם כן, כיוון שבאים לידי שמחה, לבם על **כל העולם** כולו, להריק עליו ולהשפיע שפע טוב על הכל.

יום-טוב ראשון של החג, כיוון שהאיר השחר, הקריבו את קרבן ה'תמיד' ונסכו את נסכיו, ניסוך היין וניסוך המים, ונתברך כל העולם כולו בשפע ובברכה על כל השנה. גמרו להקריב את ה'תמיד', הביאו עולות מוסף והעלו על המזבח לכפר. לא קרבן מוסף של יום זה [היום הראשון של החג] כקרבן מוסף של יום זה [כל יום ויום של החג], אלא כל יום וקרבן המוסף שלו, ככתוב בתורה: **"ובחמישה עשר יום לחודש השביעי ... פרים בני בקר שלושה עשר... וביום השני פרים בני בקר שנים עשר ... וביום השלישי פרם עשתי עשר [11=] וגו' "** [במדבר כ"ט] וכך פוחת והולך עד היום השביעי, שבו מביא שבעה פרים בלבד, ונמצא מקריב שבעים [70] פרים בכל ימי החג.

שבעים פרים אלה שמקריבים בימי החג – כנגד מי? כנגד שבעים אומות העולם הראשונות שיצאו מבני נח, והן אבות כל האומות והלשונות עד היום הזה. **וישראל מקריבים בעדם לכפרה עליהם ולתפילה ולרצון על שלומם וטובם**, אשר לא ישא גוי אל גוי חרב, ולא ילמדו מלחמה, יישבו שלווים ושבעים זה עם זה בשלום.

אמרו חכמים במדרשם: **"תחת אהבתי ישטנוני ואני תפילה."** [תהלים ק"ט 4] – אתה מוצא שישראל מקריבים שבעים פרים על שבעים אומות. אמרו ישראל לפני הקב"ה: רבונו של עולם, הרי אנו מקריבים שבעים פרים לשבעים אומות, לפיכך היו צריכים אף הם להיות אוהבים אותנו. ולא דיין שאין אוהבים אותנו, אלא שונאים אותנו! **"תחת אהבתי ישטנוני..."**

ועוד אמרו החכמים בעניין זה:

"אמר רבי יהושע בן לוי: אילו היו אומות העולם יודעים מה היה המקדש יפה להם – קסטריות [=מגדלי שמירה] היו מקיפים אותו כדי לשמרו. שהיה יפה להם יותר מאשר לישראל. שכן שלמה המלך סדר תפילה: **"וגם אל הנוכרי אשר לא מעמך ישראל הוא ... ובא והתפלל אל הבית הזה"** [מלכים א' ח' 41 – 42], וכתוב, **"...ועשית ככל אשר יקרא אליך הנכרי..."** [שם שם 43]. אבל כשהוא בא אצל ישראל, מה כתיב? **"...ונתת לאיש ככל דרכיו אשר תדע את לבבו..."** [שם שם 39] אם היה ראוי לו – היה [ה'] נותן לו, ואם לאו – לא היה נותן לו. ולא תאמר בית המקדש, אלא אילולא ישראל – לא היה מטר יורד, ולא השמש זורחת, שבזכותם [של ישראל] הקב"ה מרוויח [=מביא רווחה] לעולמו.

[ספר התודע]

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום רביעי

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל